

สมรรถนะและคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยในเครือข่ายเบญจมิตร

The Students Competencies and Attributes as Entrepreneurs in
MBA Program in Benjamittr Universities Consortium

พนิดา วัชรระรังษี

อาจารย์ประจำสาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

โทรศัพท์: 02 - 432 - 6101 ต่อ 1305 อีเมล: pavash@rpu.ac.th

Panida Vashararangsi

Lecturer, Management Department, Faculty of Business Administration,

Rajapruk University

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของสมรรถนะในการเป็นผู้ประกอบการและคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนที่ศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตเครือข่ายเบญจมิตร โดยประชากร คือ ผู้เรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเครือข่ายเบญจมิตรทั้ง 5 แห่งในปีการศึกษา 2558 โดยเก็บข้อมูลได้จำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 87.76 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นการให้ตรวจสอบรายการ (Check List) ประเมินค่า (Rating Scale) ทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) พบว่ามีค่าความเชื่อมั่นในระดับดี การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้เรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตเครือข่ายเบญจมิตร มีสมรรถนะในการเป็นผู้ประกอบการและคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก
2. สมรรถนะในการเป็นผู้ประกอบการกับคุณลักษณะของผู้เรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเครือข่ายเบญจมิตร โดยรวม และรายด้านทุกด้าน มีความสัมพันธ์กันทางบวก และระดับสูง

คำสำคัญ: สมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการ คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ

Abstract

This research aimed to study the competency correlation in entrepreneurship, and attributes as an entrepreneurs of students who study in the MBA program in Benjamitr Network. The collected data was 215 students or 87.76 percentages as students in the MBA program of five universities of Benjamitr Network in the year 2015. Tools used in the research were questionnaires of check list, rating scale. Testing the reliability of the questionnaire by Cronbach's Alpha Coefficient and the result showed that questionnaire reliability level is good at 0.931. Data analysis by using statistics as percentage, mean (μ) Standard Deviation and Pearson Correlation Coefficient

The research found that:

1. Students in the MBA program of Benjamitr Network had overall competency as entrepreneurs in a very good level, and had overall attribute as entrepreneurs at a very good level as well.
2. The overall competency in entrepreneurship and attribute as entrepreneurs of students in the MBA program of universities in Benjamitr network in all sides had positive correlation at high level.

Keywords: competency as entrepreneur, attribute as entrepreneur

บทนำ

สมรรถนะ (Competency) ของบุคคลเป็นปัจจัยในการทำงานที่เพิ่มขีดความสามารถภายในองค์กร และก่อให้เกิดการแข่งขันให้มีการพัฒนา ซึ่งสมรรถนะเป็นคุณลักษณะที่ซ่อนอยู่ในตัวบุคคล ซึ่งเป็นคุณลักษณะเชิงพฤติกรรม ไม่สามารถวัดโดยการทดสอบ หรือการให้ระดับคะแนน โดยคุณลักษณะพื้นฐานที่มีอยู่ภายในตัวบุคคล ได้แก่ แรงจูงใจ อุปนิสัย อึดทนอดทน ความรู้ และทักษะ ซึ่งคุณลักษณะเหล่านี้ จะเป็นตัวผลักดันผลงานให้เกิดประสิทธิภาพ และแตกต่างกันในแต่ละบุคคล ให้บุคคลสามารถปฏิบัติงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดำเนินการตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ตามภาระหน้าที่ของแต่ละบุคคลเพื่อเป้าหมายที่กำหนด

แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะและการนำหลักสมรรถนะ มาใช้ในการบริหารงานบุคคล ได้เริ่มต้นขึ้นในปี ค.ศ. 1970 โดย Professor Dr.David C. McClelland นักจิตวิทยาแห่งมหาวิทยาลัย Harvard และที่ปรึกษาองค์กรธุรกิจอีกหลายแห่ง ได้ทำการศึกษาวิจัยว่า ทำไมบุคลากรที่ทำงานในตำแหน่งเดียวกัน จึงมีผลงานที่แตกต่างกัน ผลการศึกษาสรุปได้ว่า บุคลากรที่มีผลการปฏิบัติงานดีจะ

มีสิ่งหนึ่งที่เรียกว่าสมรรถนะ และใน ปี ค.ศ.1973 McClelland ได้เขียนบทความวิชาการเรื่อง “Testing for Competence rather than Intelligence” ถือเป็นจุดกำเนิดของแนวคิดเรื่องสมรรถนะที่สามารถอธิบายบุคลิกลักษณะของบุคคล ส่วนคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการจะต้องอาศัยคุณสมบัติของความมุ่งมั่นที่จะประสบความสำเร็จ มีความมั่นใจในตนเอง กล้าจะสู้กับปัญหา และอุปสรรคเฉพาะหน้า มีแนวคิดในการประกอบธุรกิจอย่างชัดเจนมีกลยุทธ์ และวิธีการดำเนินธุรกิจให้ประสบความสำเร็จ มีแผนงานที่เป็นระบบ มีความสามารถในการบริหารการเงิน มีความสามารถทางการตลาดมองเห็นสภาพของการแข่งขันในอนาคต มีแหล่งสนับสนุนที่ดี มีทักษะในการประสานงาน มีภาวะผู้นำ และมีการจัดองค์กรที่เหมาะสม ซึ่งความรู้ ความสามารถในการประกอบธุรกิจต้องเกิดจากการเรียนรู้ แสวงหาความรู้ ตามหลักการ แนวคิด ทฤษฎีในการบริหาร เพื่อสร้างแรงบันดาลใจ และพัฒนาศักยภาพ คุณลักษณะ คุณสมบัติของการเป็นผู้ประกอบการที่ดีในอนาคต

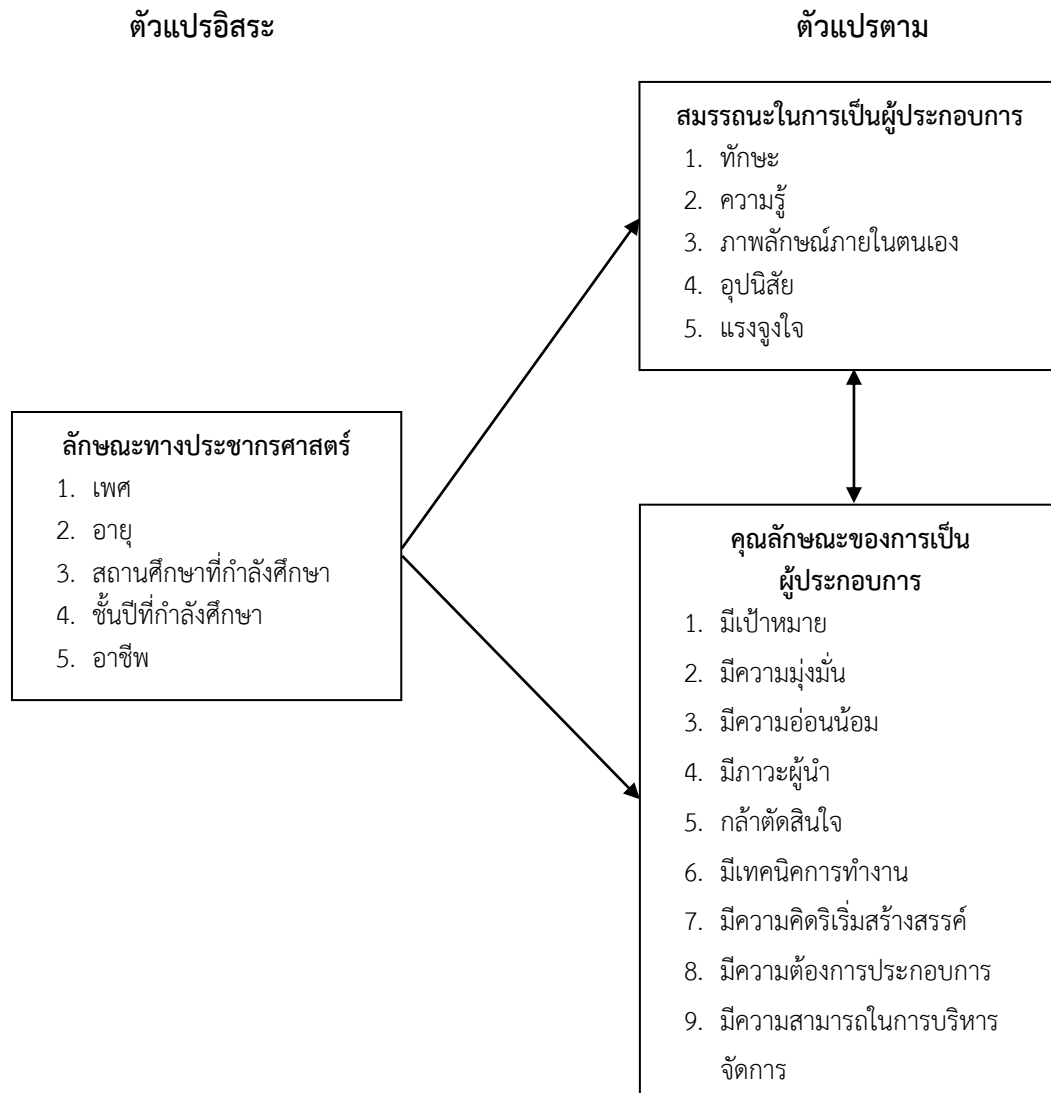
การดำเนินธุรกิจในปัจจุบันมีการแข่งขันสูงการเป็นผู้ประกอบการต้องมีวิสัยทัศน์ในการประกอบธุรกิจเพราะจะเป็นส่วนสำคัญในการช่วยผลักดันธุรกิจที่ประกอบการทั้งภายใน และภายนอกประเทศ ดังนั้นผู้ประกอบการธุรกิจที่ดีจำเป็นต้องอาศัย ความรู้ การเรียนรู้ที่เกิดจากการการอ่าน เอกสาร บทความ การรับรู้ การเรียนรู้ในศาสตร์เฉพาะทาง ดำรงพรสวรรค์ การแสวงหา และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อบ่มเพาะและปรับเปลี่ยนเจตคติมาเป็นผู้ประกอบการธุรกิจที่ประสบความสำเร็จ รวมทั้งมีความสนใจ ความเข้าใจ มีกำลังใจ และประสบการณ์

การวิจัยเรื่องสมรรถนะ และคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเครือข่ายเบญจมิตร จะส่งผลต่อสมรรถนะของผู้ประกอบการ โดยจะศึกษาสมรรถนะในการเป็นผู้ประกอบการ และคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนที่ได้ศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเครือข่ายเบญจมิตร และได้ทราบถึงความคิดเห็นของผู้เรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเครือข่ายเบญจมิตร ที่ส่งผลต่อการมีศักยภาพในการเป็นผู้ประกอบการ และคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความมีสมรรถนะและคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเครือข่ายเบญจมิตร
2. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะและคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเครือข่ายเบญจมิตร จำแนกตามชั้นปี และลักษณะทางประชากรศาสตร์
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของสมรรถนะ และคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเครือข่ายเบญจมิตร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร ในการวิจัยผู้วิจัยครั้งนี้ คือ ผู้เรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเครือข่ายเบญจมิตรที่อยู่ในระดับมหาวิทยาลัย จำนวน 5 แห่ง โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มประชากรทั้งหมด คือผู้เรียนที่กำลังศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ทุกชั้นปี ในปีการศึกษา 2558 ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ จำนวน 82 คน มหาวิทยาลัยธนบุรี จำนวน 60 คน มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ จำนวน 67 คน มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ จำนวน 30 คน และ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น จำนวน 6 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 245 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรของการศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 2 ตัวแปร ได้แก่

1. ตัวแปรอิสระ คือ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานศึกษาที่กำลังศึกษา และชั้นปีที่กำลังศึกษา
2. ตัวแปรตาม คือ สมรรถนะ และคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ของผู้เรียนในหลักสูตร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเครือข่ายเบญจมิตร์

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ที่มีลักษณะเป็นการให้ตรวจสอบรายการ (Check List) ประเมินค่า (Rating Scale) และเขียนข้อเสนอแนะ แบ่งออกเป็น 4 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ เป็นแบบตรวจสอบรายการ ได้แก่ เพศ อายุ สถานศึกษาที่กำลังศึกษา ชั้นปีที่กำลังศึกษา

ตอนที่ 2 สมรรถนะในการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียน ได้แก่ ความรู้ ทักษะ อัตมโนทัศน์ แรงจูงใจ อุปนิสัย

ตอนที่ 3 คุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ ได้แก่ มีเป้าหมาย มีความมุ่งมั่น มีความอ่อนน้อม มีภาวะผู้นำ กล้าตัดสินใจ มีเทคนิคการทำงาน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความต้องการประกอบการ มีความสามารถในการบริหารจัดการ

โดยตอนที่ 2 และ 3 แบบสอบถามเป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับ คือ ระดับไม่มีเลย มีระดับปานกลาง (พอใช้) มีระดับดี มีในระดับดีมาก โดยมีความหมายของระดับคะแนนดังนี้ (วิชิต อ้วน, 2548: 181) ได้แก่ระดับคะแนน 5 หมายถึง ระดับความคิดเห็นดีมาก 4 หมายถึง ระดับความคิดเห็นดี 3 หมายถึงระดับความคิดเห็นปานกลาง (พอใช้) 2 หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อย 1 หมายถึง ระดับความคิดเห็นไม่มีเลย

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เป็นการตอบคำถามแบบปลายเปิด

การสร้าง และการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. การสร้างเครื่องมือมีขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1.1 ศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะและคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดข้อคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2 สร้างข้อคำถามเพื่อเป็นเครื่องมือเก็บข้อมูลงานวิจัย

1.3 นำเครื่องมือให้ที่ปรึกษางานวิจัยพิจารณาตรวจสอบ ความถูกต้อง และความครอบคลุมข้อคำถาม กับวัตถุประสงค์การวิจัย รวมทั้งความเหมาะสมในการใช้ภาษา

1.4 นำเครื่องมือมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของที่ปรึกษางานวิจัย

1.5 นำเครื่องมือไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) โดยเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC มากกว่า .50 และนำแบบสอบถามมาปรับแก้ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

2. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือมีขั้นตอน ดังนี้

2.1 การทดสอบความถูกต้องของเนื้อหา (Content Validity) เพื่อให้เนื้อหาทุกข้อครอบคลุมข้อมูลที่ต้องการตามวัตถุประสงค์การศึกษาที่กำหนดไว้ โดยนำเสนอแบบสอบถามกับผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน โดยคำนวณหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (Index of Item – Objective Congruence: IOC) โดยทุกข้อมีค่าสูงกว่า .50 และดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ เท่ากับ 0.96

2.2 นำข้อคำถามมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ

2.3 นำเครื่องมือมาทดลองใช้กับกลุ่มประชากรที่เป็นนิสิตของมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ จำนวน 30 คน โดยเป็นนิสิตทั่วไปที่มีคุณสมบัติคล้ายกับกลุ่มประชากร เพื่อทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) (Cronbach, 1990) พร้อมทั้งปรับปรุงข้อผิดพลาดเพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริง ซึ่งผลการทดสอบพบว่า แบบสอบถามมีความเชื่อมั่นในระดับดี (ค่า Cronbach's Alpha Coefficient เท่ากับ 0.93)

2.4 นำแบบสอบถามเก็บข้อมูลยังกลุ่มประชากรเป้าหมาย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลแบบทุติยภูมิ (Secondary Data)

คือ ข้อมูลจากการรวบรวมเอกสาร ตำรา บทความวิจัย ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง จากห้องสมุด ศูนย์วิทยบริการ และระบบสารสนเทศ อินเทอร์เน็ต ซึ่งข้อมูลส่วนนี้มิได้นำไปใช้ในการตอบวัตถุประสงค์ แต่นำมาอ้างอิงเท่านั้น

2. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)

ข้อมูลที่ได้มาจากรูปแบบสอบถามซึ่งแจกไปทั้งหมดจำนวน 245 ชุด ซึ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลอยู่ในช่วงปลายเดือน เมษายน 2559 ถึงเดือนสิงหาคม 2559 โดยผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

2.1 ขอนหนังสือจากมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ เพื่อขอความร่วมมือในการแจกแบบสอบถาม

2.2 ติดต่อประสานงานกับศูนย์วิจัยและพัฒนาของมหาวิทยาลัยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อการแจกและการเก็บแบบสอบถาม

2.3 จัดส่งแบบสอบถาม พร้อมหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามทางไปรษณีย์ และประสานงานทางโทรศัพท์ เพื่อแนใจว่าสถาบันทุกแห่งที่เป็นกลุ่มตัวอย่างได้รับเอกสารอย่างครบถ้วน จากการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามจากมหาวิทยาลัยทั้ง 5 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ มหาวิทยาลัยธนบุรี มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ และ

มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น ซึ่งไม่สามารถเก็บข้อมูลจากมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น จังหวัดเชียงใหม่ได้ จึงสอบถามไปยังผู้ที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัย พบว่า นักศึกษาได้อยู่ในช่วงของการทำวิทยานิพนธ์จึงไม่มาเรียนในมหาวิทยาลัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

โดยการนำข้อมูลจากแบบสอบถาม และแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานศึกษาที่กำลังศึกษา ชั้นปีที่ กำลังศึกษา วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 สมรรถนะในการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียน ได้แก่ ความรู้ ทักษะ อุดมทัศน์ แรงจูงใจ อุปนิสัย รวม 5 ด้าน จำนวน 23 ข้อ วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

ตอนที่ 3 คุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ ได้แก่ ประกอบด้วย มีเป้าหมาย มีความมุ่งมั่น มีความอ่อนน้อม มีภาวะผู้นำ กล้าตัดสินใจ มีเทคนิคการทำงาน มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ มีความต้องการประกอบการ มีความสามารถในการบริหารจัดการ จำนวน 9 ข้อ วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) โดยทั้งตอนที่ 2 และตอนที่ 3 มีการกำหนดเกณฑ์คะแนนดังนี้ (วิชิต อุอ้าน, 2548: 181)

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5-1}{5} \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

การแปลความหมาย

4.21 – 5.00	มีในระดับที่ดีมาก
3.41 – 4.20	มีในระดับที่ดี
2.61 – 3.40	มีในระดับปานกลาง (พอใช้)
1.81 – 2.60	มีในระดับน้อย
1.00 – 1.80	ไม่มีเลย/มีในระดับน้อยมาก

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. แบบสอบถามตอนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยใช้ ค่าร้อยละ (Percentage) ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. แบบสอบถามตอนที่ 2 สมรรถนะในการเป็นผู้ประกอบการและคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจของผู้เรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเครือข่ายเบญจมิตร ผู้วิจัยใช้สถิติหาค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)
3. วิเคราะห์เปรียบเทียบลักษณะทางประชากรศาสตร์ กับสมรรถนะในการเป็นผู้ประกอบการ และคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ ของผู้เรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเครือข่ายเบญจมิตร โดยรวมและเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ (Knowledge) ด้านทักษะ (Skills) ด้านอัตมโนทัศน์ (Self Concept) ด้านแรงจูงใจ (Motive) ด้านอุปนิสัย (Habits) โดยใช้สถิติทดสอบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม โดยนำค่าเฉลี่ย (μ) มาเปรียบเทียบ
4. วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะในการเป็นผู้ประกอบการ และคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ ของผู้เรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเครือข่ายเบญจมิตร การหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะ และคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) เกณฑ์การพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ผู้วิจัยกำหนดระดับการแปลความหมายของระดับความสัมพันธ์ ได้แก่ 0.10 – 0.29 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันน้อย 0.30 - 0.49 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันปานกลาง 0.50 – 1.00 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันสูง และค่าสหสัมพันธ์ติดลบหมายถึง มีความสัมพันธ์กันในทางตรงกันข้าม

ผลการวิจัย

ผู้เรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเครือข่ายเบญจมิตร ที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย เพศหญิงที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 64.20 และผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นเพศชาย จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 35.80 และเป็นผู้มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มากที่สุด จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 45.10 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 55.30

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสมรรถนะและคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเครือข่ายเบญจมิตร พบว่า สมรรถนะในการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียน ได้แก่ ความรู้ ทักษะ อัตมโนทัศน์ แรงจูงใจ อุปนิสัย ของผู้เรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเครือข่ายเบญจมิตร ก่อน และขณะศึกษา หรือหลังเข้าศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตพบวก่อนเข้าศึกษา มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.31 และ ขณะศึกษา หรือหลังเข้าศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.29 ส่วนผลการ

วิเคราะห์คุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเครือข่ายเบญจมิตรพบว่าผู้เรียนมีเป้าหมายในการเป็นผู้ประกอบการอย่างชัดเจนโดยก่อนเข้าศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 อยู่ในระดับปานกลาง แต่ขณะศึกษา หรือหลังเข้าศึกษา มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น เท่ากับ 4.27 ซึ่งอยู่ในระดับดีมาก ส่วนความกล้าเสี่ยงต่อสถานการณ์ เพราะเชื่อว่าหากเสี่ยงสูงก็จะได้ผลตอบแทนสูง พบว่า ก่อนเข้าศึกษา มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.28 อยู่ในระดับปานกลาง และขณะศึกษา หรือหลังเข้าศึกษา มีค่าเฉลี่ยที่เพิ่มสูงขึ้น เท่ากับ 4.24 อยู่ในระดับดีมาก และผู้เรียนสามารถวิเคราะห์สถานการณ์เพื่อประเมินโอกาส และอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจพบว่า ก่อนเข้าศึกษา มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.32 อยู่ในระดับปานกลาง และขณะศึกษา หรือหลังเข้าศึกษา มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น เท่ากับ 4.22 อยู่ในระดับดีมาก โดยผู้เรียนเชื่อว่าความสำเร็จ หรือความล้มเหลวเกิดจากความพยายามก่อนเข้าศึกษา ซึ่งมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.49 อยู่ในระดับปานกลาง แต่ขณะศึกษา หรือหลังเข้าศึกษา มีค่าเฉลี่ยเพิ่มสูงขึ้น เท่ากับ 4.31 อยู่ในระดับดีมาก ส่วนการมีภาวะผู้นำกล้าตัดสินใจให้ทันเวลาต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่าก่อนเข้าศึกษา มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.36 อยู่ในระดับปานกลาง และขณะศึกษา หรือหลังเข้าศึกษา มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.33 อยู่ในระดับดีมาก โดยผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ต่อสิ่งใหม่ ๆ พบว่า ก่อนเข้าศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 อยู่ในระดับปานกลาง และขณะศึกษา หรือหลังเข้าศึกษา มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.31 อยู่ในระดับดีมากเช่นกัน ส่วนการมีความสามารถในการบริหารจัดการงานเกิดประสิทธิภาพ ทันเวลา ลดความเสียหายพบว่า ก่อนเข้าศึกษา มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.43 อยู่ในระดับปานกลาง และขณะศึกษา หรือหลังเข้าศึกษา มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.33 อยู่ในระดับดีมาก ส่วนความสามารถทำงานเป็นทีมพบว่าก่อนเข้าศึกษา มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.54 อยู่ในระดับปานกลาง แต่ขณะศึกษา หรือหลังเข้าศึกษา มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น เท่ากับ 4.39 อยู่ในระดับดีมาก สุดท้ายการมีเทคนิคที่ดีต่อการลำดับการทำงานตามลำดับก่อนหลังพบว่า ก่อนเข้าศึกษา มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.48 อยู่ในระดับปานกลาง และขณะศึกษา หรือหลังเข้าศึกษา มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.42 อยู่ในระดับดีมาก โดยสมรรถนะในการเป็นผู้ประกอบการ และคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการ มีความสัมพันธ์กัน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียน
ในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเครือข่ายเบญจมิตร ขณะศึกษาหรือ
หลังเข้าศึกษา

สมรรถนะในการเป็นผู้ประกอบการ	คุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการ	
	r	p
ด้านความรู้ (Knowledge)	.491 ^{**}	.00
ด้านทักษะ (Skill)	.482 ^{**}	.00
ด้านอัตมโนทัศน์ (Self-Concept)	.601 ^{**}	.00
ด้านแรงจูงใจ (Motive)	.439 ^{**}	.00
ด้านอุปนิสัย (Habit)	.603 ^{**}	.00
โดยรวม	.659 ^{**}	.00

^{**} มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการหาค่าความสัมพันธ์ของสมรรถนะในการเป็นผู้ประกอบการและคุณลักษณะของ
การเป็นผู้ประกอบการโดยภาพรวมผู้เรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเครือข่าย
เบญจมิตรทุกด้านมีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง และมีสมรรถนะในการเป็นผู้ประกอบการโดยรวม
และรายด้านทุกด้าน มีความสัมพันธ์กันในทางบวก กับคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการ
เมื่อจำแนกความสัมพันธ์เป็นรายด้านจะพบว่า ด้านอัตมโนทัศน์ และด้านอุปนิสัย มีระดับ
ความสัมพันธ์กันสูง ส่วนด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านแรงจูงใจ มีระดับความสัมพันธ์กัน ปานกลาง
ตามลำดับ

สรุปและอภิปรายผล

จากการวิจัยพบว่าสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเครือข่ายเบญจมิตร เมื่อเข้ารับการศึกษิตตามหลักสูตรบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต ในมหาวิทยาลัยเครือข่ายเบญจมิตรแล้วผู้เรียนมีสมรรถนะในการเป็นผู้ประกอบการรวม
ทุกด้านอยู่ในระดับที่ดีมาก ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านอัตมโนทัศน์ ด้านแรงจูงใจ
และด้านอุปนิสัย และความสัมพันธ์ของสมรรถนะและคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการของ
ผู้เรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเครือข่ายเบญจมิตรมีค่าความสัมพันธ์กันใน
ทางบวกกับคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการ ส่วนคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการ จะ
ประกอบด้วย การมีเป้าหมาย มีความมุ่งมั่น มีความอ่อนน้อม มีภาวะผู้นำ กล้าตัดสินใจ มีเทคนิคการ
ทำงาน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความต้องการประกอบการ และมีความสามารถในการบริหาร
จัดการ โดยผู้เรียนที่เข้ารับการศึกษิตตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตแล้วผู้เรียนมีคุณลักษณะ
ของการเป็นผู้ประกอบการที่อยู่ในระดับที่ดีมากในทุกข้อ ได้แก่ การมีเป้าหมายในการเป็น

ผู้ประกอบการอย่างชัดเจน กล้าเสี่ยงต่อสถานการณ์ เพราะเชื่อว่าหากเสี่ยงสูงก็จะได้ผลตอบแทนสูง วิเคราะห์สถานการณ์เพื่อประเมินโอกาส และอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจ โดยเชื่อว่าความสำเร็จ หรือ ความล้มเหลวเกิดจากความพยายาม มีภาวะผู้นำกล้าตัดสินใจให้ทันเวลาต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้น มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ต่อสิ่งใหม่ ๆ มีความสามารถในการบริหารจัดการงานเกิดประสิทธิภาพ ทันเวลา ลดความเสียหาย สามารถทำงานเป็นทีม และมีเทคนิคที่ดีต่อการลำดับการทำงานตามลำดับ ก่อนหลัง

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการศึกษาพบว่าสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจ มหาลัยติดเครือข่ายเบญจมิตร ขณะศึกษา หรือหลังศึกษาเมื่อแยกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านแรงจูงใจ ในการเป็นผู้ประกอบการอยู่ในระดับดี และมีความสัมพันธ์ที่ต่ำกว่าของทุกด้าน ดังนั้นในหลักสูตร บริหารธุรกิจมหาลัยติดเครือข่ายเบญจมิตรจะส่งเสริมเรื่องแรงจูงใจในการเป็นผู้ประกอบการ และควรเพิ่มกิจกรรม ระหว่างเรียนโดยสนับสนุนให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การอบรม สัมมนาเพื่อความรู้ และ ประสบการณ์ใหม่ ๆ เกี่ยวกับการประกอบอาชีพอย่างต่อเนื่อง และศึกษาจากประสบการณ์จริง โดย เพิ่มทักษะด้านการเป็นผู้ประกอบการ และการดำเนินธุรกิจ เพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้เรียนใน การเป็นผู้ประกอบการ สำหรับด้านความรู้ และด้านทักษะหลังเข้าศึกษาพบว่าอยู่ในอยู่ระดับดีเท่านั้น ดังนั้นหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาลัยติดเครือข่ายเบญจมิตร ควรนำผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จในธุรกิจหลาย ๆ ด้านมาให้ความรู้ และทักษะในการประกอบการธุรกิจ และถ่ายทอดประสบการณ์ เพื่อให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้นอกเหนือจากตำราเรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งต่อไปควรมีการวิจัยเพิ่มเติมโดยอาจขยายกลุ่มประชากรที่ทำการเก็บข้อมูล โดย เปรียบเทียบทั้งมหาวิทยาลัยของรัฐ มหาวิทยาลัยเอกชนอื่น ๆ หรือสถาบันที่สอนการประกอบธุรกิจ โดยตรง

บรรณานุกรม

- วิชิต อ้วน. (2548). **การวิจัยและการสืบค้นข้อมูลทางธุรกิจ**. กรุงเทพฯ: พรินท์แอนด์ (ประเทศไทย).
- Cronbach, Lee. J. (1990). **Essentials of Psychology Testing**. 5th ed. New York: Harper Collins Publishers Inc.
- David C McClelland. (1970). **Test for Competency. rather than intelligence** **American Psychologists**. Vol.17, No7, pp.57-83.
- . (1973) . **Testing for Competence rather than Intelligence. American Psychologist**. Retrieved December 11, 2005, from www.ei.haygroup.com